

Prologus

superbiā et nō solū subiectos regib⁹ ni
tuntur opprimere; sed dat⁹ sibi gloriā
nō ferentes; in ihos qui de terū molū
tur insidias. Nec cōtentis sunt gratias
nō agere bñficijs; t̄ hūanitatis in se iu
ra violare; sed dei quoq; cūcta cernētis
arbitrari se posse fugere sententiā. Ec
intim⁹ resane p̄cipacū, vt eos q̄ credis
ta sibi officia diligēter obseruāt. et ita
cūcta agūt vt oīm laude digni sint. mē
dacijs cuniculis conen⁹ subuerttere dū
aures principū simplices ex sua natura
alios estimātes. callida fraude decipiūt
Quae res t̄ ex veterib⁹ p̄bas historijs. et
ethicis q̄ gerunt q̄tidie. quō malis q̄ un
dā suggestionib⁹ regū studia deprauent
Unū puidendū est paci oīm puinciarū
Nec putare debetis si diuersa iubeam⁹
exanimi nī reire leuitate; sed p̄ q̄lita
te t̄ necessitate tpm; vt reipublice po
scit utilitas ferre siniam. Ec vt manife
stius qđ dicim⁹ intelligatis. Amā fili⁹
amadathi. et aio t̄ gēte macedo. alien⁹
q̄ a psarū sanguine. t̄ pietatē nēam sua
crudelitate p̄cumulās; pegrin⁹ a nobis
suscep⁹ est; et tantā in se exptus hūa
nitatē vt p̄ noster vocaret. et adoraret
ab oīb⁹ p̄st regē secund⁹. q̄ intīm⁹ arro
gantie tumorē sublat⁹ est. vt regno pri
uare nos interer⁹ t̄ spiritu. Nā mardo
chū cui⁹ fide et beneficij viuin⁹ t̄ cō
sortē regni nostri hester. cū oī gē te su
nouis quibusdā atq; inauditis machi
nis expertiuit in mortē. hoc cogitans vt
illis intersectis insidiare⁹ nēe solitudi
ni. et regnū psarū trāfferet in mace
donas. Nos aut̄ a p̄stimo mortalium
iudeos neci delimitatos. in nulla pe ut⁹
culpa repperim⁹. t̄ ecōtrario iustis vtē
tes legib⁹. et filios altissimi et marimi
semperq; viuetis dei cui⁹ beneficio t̄ pa
trib⁹ nīis t̄ nobis regnū est traditū. et
vsg; hodie custodif. Unū eas lēas quas
sub noīe nī ille dixerat sciatis esse irri
tas. Pro quo scelere amne portas hui⁹
urbis. i. suis; et ipē qui m̄chinat⁹ est
et oīs cognatio eius pendet in patib⁹
lis: nō nobis. sed deo reddēte ei qđ me

ruit. Hoc aut̄ edictum qđ nunc mittū
mus in cunctis urbib⁹ p̄ponatur vt lis
ceat iudeis vti legib⁹ suis. Quib⁹ debe
tis esse amminiculō vt eos q̄ se ad ne
cem eoz parauerāt p̄sint interficere;
terciadecima die mensis duodecimi q̄
voaf adar. Hanc enī diē deus omnipo
tēs memoris t̄ luctus ei⁹ vertit in gau
diū. Unū et vos inter ceteros festos di
es hanc habetote diē et celebrate eam
cū omni leticia; vt et im posterū cognos
cantur oēs qui fideliter p̄sis obediunt
dignā p̄ fide recipere mercedē. qui aut̄
infidiant⁹ regno eoz; perire pro scelere.
Qis aut̄ p̄uinctia et ciuitas que nolue
rit solēnitatis huius esse particeps gla
dio t̄ igne pereat. t̄ sic teleat vt nō solū
hōib⁹. sed etiā inuia bestijs sit in sempi
ternū p̄ exēplo p̄empt⁹ t̄ inobedietie.

Explicit liber hester. Incipit plogus
in Job s̄m translationē septuaginta

Q̄ jor p̄ singulos scriptu
re diuine libros aduersa
c riorū r̄ndere in edictis
qui interpretationē meā
reprehensionem septuaginta
interpretū criminant̄; quā nō
apud grecos aquila symmachus t̄ thod
otion. vel verbū e recto vel sensum e
sensu. vel ex vtrōq; cōmixtū t̄ medie tē
peratū genus translatōis expresserint
et omnia veteris instrumenti columnis
na. Origenes obelis asteriscisq; distinx
rit: q̄ vel additos vel thodotione sum
ptos translationi antique inseruit pro
bans defuisse quod additū est. Discat
igis obrectatores mei recipere in toto
quod in partib⁹ suscep̄tūt. aut interpre
tationē meā cū asteriscis suis rade
re. Neq; enī fieri potest vt quos plura
intermisſe suscep̄tūt nō eosdē etiā
in quibusdā errasse fateant̄. p̄cipue in
job: cui si ea q̄ sub asteriscis addita sunt
subtraxeris pars marima detruncabis
tur. et hoc dumitarat apud grecos. ceter
rum apud latinos ante eam transla
ff iij

tionē quā sub asteriscis et obelis nuper
edidim⁹ septingēti ferme aut octingēti
versus desunt ut decurta⁹ et laceratus
corrosusq⁹ liber seditatem sui publice le-
gētib⁹ p̄beat. Hec autē translatio nullū
de veterib⁹ sequit⁹ interpretē: sed ex ipso
hebraico arabicōq⁹ sermone. et interdū
syro. nūc verba: nūc sensus. nūc simul
vtrūq⁹ resonabit. Obliquus enī etiāz
apud hebreos totus liber serf⁹ et lubric⁹
et qđ greci r̄xtores vocat̄ scematis me-
nos. dum qui aliud loquit⁹. aliud agit.
Uit si velis anguillā vel murenlā stri-
ctis tenere manib⁹: qđto fortius p̄se-
ris. tāto citius elabī. Nemini me ob-
intelligentiā huius columninis lyddeū
quendā p̄ceptore. qđ apud hebreos pri-
mus haberi putabaf⁹. nō puis redemis-
se numis: cuius doctrina an aliquid p̄-
ficerim. nescio. Hoc vñū scio: nō potus
isse me interpretari: nisi qđ ante intel-
lexerā. A principio itaq⁹ voluminis vſq⁹
ad verba iob apud hebreos. psa orō est.
Horro a verbis iob in quib⁹ ait. Pere-
at dies in qua natus sum et nor in qua
dictū est. cōceptus est homo. vſq⁹ ad eū
locū ubi ante finē columnis scriptu⁹
est. Idcirco ip̄e me reprehendo et ago pe-
nitentiā in fauilla et cinere: hexametri
versus sunt. dactylo spondeoq⁹ curren-
tes. et ppter lingue ideoma crebro reci-
pietes et alios pedes non earundē filla-
barū sed earundē tempor⁹. Interdū qđ
rythmus ip̄e dulcis et tynnul⁹ serf⁹ nu-
meris pedū solutis: qđ metri magis
qđ simpler lector intelligūt. A supradis-
cto autē versu vſq⁹ ad finē libri pūū co-
ma qđ remanet: psa oratione conterit.
Qđ si cui videf̄ incredulū metra scili-
cket esse apud hebreos. et in moře nostri
flacci greciq⁹ pindari et alcei et sapho. vel
psalteriū vel lamentatōes Jeremie vel
oia ferme scripturaz cātica p̄prehendē-
di legat philonē. iosephū. origenē cesa-
riensem. eusebiū et eoz testimonio me
verū dicere cōprobabit. Audiāt qua. p-
pter canes mei. idcirco me in hoc volu-
mine labrass̄: non ut interpretationē

antiquā reprehenderē. sed ut ea que in
illa aut obscura sunt. aut omissa. aut cer-
te scriptor⁹ vicio deprauata. manifestio-
ra n̄a interpretatōe fierēt: et hebreum
sermonē ex pte didicamus. et in latino
pene ab ip̄is cunabilis inter grāmati-
cos et r̄xtores et philosophos de triti su-
mus. Qđ si apud grecos post septuagin-
ta editionē iā christi euāgelio chorū
scante iudeus aquila et hymnachus ac
elodotion iudaicātes heretici sunt res-
cepti qđ multa mysteria saluatoris sub-
dola interpretatōe celarūt. et tñ in he-
xaplis habent apud ecclesias et explāna-
tur ab ecclesiasticis vir. s: quāt omagis
ego christianus et de parentib⁹ christia-
nis natus. et verillū crucis in mea fron-
te portās. cuius studiū fuit omissa repe-
tere. deprauata corrigerē: et sacramēta
ecclesie puro et fidelī aperire sermone.
vel a studiosis vel a malignis lectorib⁹
nō tebeo reprobarti. Habeāt qui volunt
veteres libros vel in mēbranis purpu-
reis auro argentoq⁹ descriptos. vel vñ-
cialib⁹ ut vulgo ait litteris onera ma-
gis exarata qđ codices dummodo mihi
meisq⁹ permittāt pauperes habere sce-
dulas. et nō tā pulcros codices qđ emē
datos. Ultraq⁹ autē editio et septuaginta
iuxta grecos et mea iuxta hebreos. in
latinū meo labore translata est. Eligat
vnusquisq⁹ qđ vult. et studiosum me
magis qđ maluolū p̄bet.

Explicit prologus in Job.
Item alijs plogus in Job.

I autē fiscellam iuncō te
xerē. aut palmyr̄ folia cō-
plicarē ut in sudore vult⁹
mei comedēre panē et vē-
tris opus sollicita mēte
ptractare: nullus morderet: nemo re-
prehenderet. Nunc autē quia iuxta sen-
tentia saluatoris volo opari cibū qđ nō
perit. et antiquā diuinor⁹ voluminū vi-
am sentib⁹ virgultisq⁹ purgare: error
mihi geminus infigitur: corrector vi-
cioz falsari⁹ vocor et errores nō auferre

sed serere. Tanta est enī vetustatis cōsuetudo et etiam cōfessa plerisq; victia placeāt: dū magis pulcro habet exolutū codices q̄ emendatos. Quapropter o frātres dilectissimi vnicum nobilitatē et hūilitatis exemplar p flabello calathis sporellisq; munusculis monachor. spīritalia hec māsura dona suscipite. ac beatum iob q̄ adhuc apud latios iacebat in stercore, et vermbū scatebat error: in tegrū immaculatūq; gaudete Quō. n. post probationē atq; victoriā duplicitia sunt ei vniuersa reddita. ita ego in lingua nostra vt audacter loquar feci euz habere q̄ amiserat. Igit et nos et vnu quēq; lectorē solita pfatione cōmoneo et in principijs librop; eadē semp anne ctens rogo vt vbiq; sp̄ pcedentes vir gulas videritis. sciat is ea que subiecta sunt in hebraicis voluminib; nō haberit Porro vbi stelle imago p̄fulserit: ex hebreo in sermone nō addita sunt. Nec nō et illa q̄ haberit videban̄ et ita corru; p̄ta erant vt sensum legent: ibi tolleret oratib; vobis magno labore correxi. magis vtile quid ex odio meo ecclesijs xp̄i venturū ratus q̄ ex alioz negocio.

Incipit argumentū in librū Job.

In terra quidē habitasse iob p̄sidi in finib; idumeet arabie. et erat ei ante nomen iobab. Et accepit vrore era; bissam. et genuit filiū querocauit ennō. Erat autem ip̄e filius quidem careth de esa filijs filius: de matre vero losta. ita vt sit quintus ab abraā. Et hi sunt reges q̄ regnauerūt in edom. in qua et ipse regnauit sed prim⁹ in ea regnauit balach filius beor. et nomen eiusdē ciuitatis nachaba. Post hūc aut̄ balach Post eū iobab qui vocatur iob. Post iob aut̄ eusram. qui erat dur ex iherusalem regione. Et post illuz regnauit adar filius beath. qui excidit madian in campo moab et nomen ciuitatis eius cheheauth.

Explicit argumentum.

Incipit liber Job. Capitulū I

Ir erat inter

v

ra hus noīe iob. Et erat vir ille simplex et rectus ac timēs deū et recedens a malo. Natiq; sunt ei septē filij et tres filie. Et fuit possessio eius septē milia ouium: et tria milia camelop;: quingēta q̄z iuga boū. et quingēte asine: ac familiā multa nimis. Eratq; vir ille magn⁹ inter oēs orientales. Et ibant filij eius et faciebāt cōiuia p domos. vnuſq; in die suo. Et mitteres vocabant tres sorores suas vt comederet et biberent cū eis. Cunq; in orbem transiſſent di es cōiuij. mittebat ad eos iob et sacrificabat illos: cōsurgensq; diluculo oferebat holocausta p singulos. Dicebat enī. Ne forte peccauerint filij mei. et benedixerint deo in cordib; suis. Sic faciebat iob cunctis dieb;. Quadā antē die cum venissent filij dei ut assisterent coram domino affuit inter eos et iaz sathan. Cui dixit dominus. Unde venis. Qui respondens ait. Circūi terrā et perambulaui eam. Dicit q̄ dñs ad eū. Numquid considerasti seruum meum. Job q̄ nō sit ei similis in terra homo simplex et rectus ac timēs deum. et recedens a malo? Cui respondens sathan ait. Numquid frustra iob timet deum? Nonne tu vallasti eum ac domū eius. vniuersamq; substantiam eius per circūmitū: Operibus manū eius bene diristi et possessio eius creuit in terra. Sed extende paululum manū tuam. et tange cuncta que possidet. nisi in faciem benedixerit tibi. Dirit ergo dñs ad sathan. Ecce vniuersa que habet in manu tua sunt: tantum in eum ne extēdas manū tuam. Egressusq; est sathan a facie dñi. Cum autem quadam die filij et filie eius comederet et biberet vinum in domo fratris sui. primogeniti: nuncius venit ad iob q̄ diceret. Boues arabāt. et asine pascabantur iuxta eos.